

at Skibe, som komme fra de saakaldte „smitte-
tede Steder“, i Nødsfald kunne underkastes den
saakaldte Quarantainemæssige Rensning, og
man har derfor allerede for en Deel Aar siden
oprettet en saadan Anstalt paa Ryholm, hvil-
ket Sted man fandt beqvemt dertil. Jeg troer
imidlertid ikke, at der er nogen Forpligtelse for
os til at have denne Anstalt netop paa dette
Sted, men at det kan være overladt til os
selv, hvor vi ville have den. Vi staae i
den Tro, at der i en lang Række af Aar ikke
har været noget Skib under Dvarantaine paa
Ryholm, og at der paa Grund af de nær-
værende Omstændigheder kunde træffes Foran-
staltninger, som bleve meget mindre bekostelige
og dog opfyldte Tractaterne. Jeg troer nem-
lig, at man, som jeg siden skal komme til,
gjørne, om man vilde, kunde lægge hele Dva-
rantaineanstalten hertil Kjøbenhavn. Det er
en temmelig bekendt Sag, at man allevegne,
om ikke aldeles affkaffer, saa dog for en stor
Deel ophæver alle Dvarantaineindretninger; der
staaer egentlig nu kun tilbage for os at passe
paa den saakaldte „orientalske Pest“, og den
er i alle de senere Aar gaaet saa aldeles af
Brug, og de Foranstaltninger, man tidligere
traf imod den, ere ligeledes til den Grad gaaede
af Brug, at jeg egentlig troer, at den hele
Pesthistorie, forsaavidt den vedkommer os, er
et temmelig dødt Bogstav, saameget mere som
de Varer, som den sædvanlig antages at blive
sendt med, nemlig den ægyptiske Bomuld,
saa at sige aldrig komme her til Nærøen.
Den anden farlige Sot, „den gule Feber“, er
engang for alle antaget, og jeg kan herom
forevise en Skrivelse fra Sundheds-Collegiet
heri Byen, ikke at gaae over den 42° nordlig
Bredde, og vi kunne altsaa ogsaa staae en Streg
over den. Den tredie farlige Sot „Cholera“ have
vi staaet en Streg over, forsaavidt Dvara-
tainevæsenet angaaer; jeg vilde ønske, at
jeg kunde sige det Samme om den i andre
Henseender. Jeg troer altsaa ikke, at vi be-
høve nogen Dvarantaineanstalt paa Ryholm.
Den medfører, som sagt, en Udgift af circa
8,500 Rbd., og jeg har her en Fortegnelse
over, hvorledes disse Penge omtrent anvendes.
Der er der en Pladscommandant, som
har 730 Rbd. aarlig, men det maa være en

meget kjedsommelig Post, da jeg ikke kan ind-
see, hvad han egentlig har at commandere
over. Der er en Quarantainelæge, som
har 600 Rbd., og jeg beklager ham mere end
Pladscommandanten; thi han maa være al-
deles uden Praxis, og dersom der virkelig
skulde komme Skibe med farlige Sygdomme,
vilde det være temmelig vanffelligt for den
Mand, som saa aldeles henlever sin Tid der
og ikke kan have andet en theoretisk Kund-
skab, at tage sig Noget af dem. Dernæst er
der en Dvarantainemester og en Par-
leur; jeg er bange for, at denne Sidste glem-
mer de fremmede Sprog. Der er fremdeles
6 Dvarantaineofficerter, som have
1440 Rbd. (En Stemme: hver?). Nei til-
sammen, ellers vilde det blive formeget, ellers
vilde det blive „Contoirchefposter“. Marketen-
derer har 60 Rbd. og mærkeligt nok har Marke-
tender sken 120 Rbd. Der er maaffee Mangel
paa „det smukke Kjø“ derovre, siden hun er
bedre aflagt end han. Den hele Liste vil jeg
ikke gaae igjennem, men det er Altsammen
omtrent i den samme Smag; det er lutter
Embedsmænd, ansatte for at behandle disse
farlige Sygdomme. Der er imidlertid en un-
derlig Post, nemlig Lodsformanden og 2
Lodser; men jeg vil virkelig beklage de Skibe,
som lodses ind af af dem, fordi de, saavidt
jeg veed, ikke kunne have mindste Leilighed til
at kjende Farvandet, da de aldrig see et
Skib besøge Anstalten. Dersom det nu
forholder sig rigtig, at der ikke er stor Fare,
jeg tør næsten sige ingen Fare for at disse
smittsomme Sygdomme skulle forplantes og altsaa
gjøre en saadan Rensningsanstalt nød-
vendig, saa troer jeg, at man meget godt kunde
ophæve det hele Etablissement og gjøre en
Indretning her i Kjøbenhavn, hvor saadanne
Skibe, naar de komme hver 10de eller 20de
Aar, kunde behandles. Jeg haaber derfor, at
den ærede Minister vil tage denne Sag under
mere Overveielse, end han hidtil synes at have
gjort, da der ikke er bleven taget den mindste
Notits af, hvad der herom er bleven yttret enten
heri Thinget eller fra Udvalgets Side, og at
vi, uagtet denne Post bliver bevilget, dog
maaffee kunne have Haab om, at en Deel vil
blive bespart, og, forsaavidt ikke mig ubekjendte